

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

INSTITVTIONVM IVRIS CA-NONICI LIBRI QVATVOR.

Cucchi, Marco Antonio

Coloniae, 1564

VD16 ZV 4150

Renuntiatione. xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62908)

tur, vel fulciantur, aut iam lapsi resti-
tuantur, subire hoc onus debet ipsius
Ecclesiæ Rector, si quarta huic vsui à
sacris canonibus ex redditibus ecclesiæ
assignata non sufficiat, & ipsi Rectori
prouetus supersint, vnde hos sumptus
ferre possit, nullaque consuetudo hoc
oneris ad laicos transtulerit.^a

*a c. i. vbi
glo. et c. de
his. de eccl.
edifican.*

Item sciendum licere interdum in
aliena parochia nouam ecclesiam ædi-
ficare, si publica vtilitas id flagitet. ve-
luti, si ita absit parochia ecclesia, vt non
facile animabus curæ eius creditis, vbi
necessitas exegerit, præsto esse possit,
ex quo sæpè eueniat plures animas in
periculum adduci, tunc enim ecclesia
construi poterit, quæ animabus oportu-
nior sit, & ipsi Ecclesiæ veteri ius Re-
ctoris in ea præsentandi vnà cum pa-
trono, qui eam fundauerit, competet.^b

*b c. iii. eod.
titu.*

De Renuntiatione. Tit. XIII.

Qui beneficia, vel dignitates ali-
quas habent, illas interdum re-
nuntiant; quòd cum venia prælati, cui
subsunt, facere debet.^a nam si vel præ-
lato incòsulto, vel fortè in manibus lai-
ci cuiuspiam quis sacerdotium suum ab-
dicarit, nulla erit abdicatio, quòd ad

*a c. almo-
net. extra
eod.*

præ-

LIBER SECVNDVS. 151

praelati praeiudiciu attinet, sanè ipsi renuntianti oberit, hoc laico tribuisse, vt in eius manib⁹ suu beneficiu cederet, idèq; ab eo sibi cõferri pateretur, nam hoc ipso beneficio erit spoliadus. ^b Pura quoq; & libera esse oportet renuntiatione quæ in manibus ordinarij fit. ^c

Quisquis autem beneficium suum semel renunciarit, sciat sibi ad illud repetendum viam esse interclusam, ^d cuius quidem renuntiationis vel ex ipsius renuntiantis confessione, vel etiã Episcoporum literis indubitatum sumetur testimonium. ^e Sed & si nõdum cessarit, cedendi tamen à praelato licentiam impetrarit, non licebit ei postea consilio mutato à cessione abstinere, sed à praelato cedere cogendus erit. ^f Quòd si contigerit eum, qui vltro reddiderit beneficium, denuò ad illud eligi, nihil ei obstabit olim facta renuntiatione, quamuis etiam iureiurando firmata esset. ^g

Itè si quis probauerit, se non vltro, sed coactũ metu resignasse, audiendus erit, adstringeturq; reus, qui ei voluntariam exceptionem obijcit, in exceptione causam exprimere, qua ad renuntiandũ actor adductus fuerit. ^h

^b c. quod in dubiis.

^c c. ex parte. vbi glo.

^d & doc. de offic. deleg.

^e ga. c. si. de pact. c. tuas

^f nos. de simon.

^g d. c. extr. in missa.

^e c. in praesentia.

^f c. quidã.

^g c. ii.

^h c. super hoc.

G 4 Si quis

NO.
psi resti-
it ipsius
ic vsui à
ecclesie
Rectori
umprus
udo hoc

rdum in
am ad-
itet. ve-
yt non
itis, vbi
e possit,
iinas in
ecclesia
is oport-
ius Re-
cum pa-
petet. ^b

III.
ates ali-
lum re-
lati, cui
vel prae-
bus lai-
suu ab-
uòd ad
pra-

Si quis amica & beneuola canonicorum gratia potius quàm literarum Pontificiarum authoritate cupiens beneficium consequi, ipsorum canonicorum arbitrio mitis se submittere dixerit, non propterea videtur literarum Pontificiarum, quas habebat, fauorem hac sua comitate repudiaffe, nec ei nocebit illiberalis canonicorum contumacia detrectantiu[m] li-

*i. c. veniens
ad apostoli.*

teras Pontificias exequi, i quod etiam certius erit, ubi ex ipsis literis institutionem secuta erit: tunc enim (quod enim est) & si ipsis aduersarijs literas apostolicas veluti eas abnuens, & canonicorum gratiam tantum se submittere reddidisset. hoc tamen factum institutionis sibi quaesite iure ex contumacia aduersariorum, & impudeti pertinacia, non priuabitur, potuisset tamen illi hoc in cautum effectum nocere, si nondum institutus fuisset, cum literas Apostolicas prodegit.

k. c. sanè.

Item si quis, Prælatum, dum Corporis ægritudine oppressus breui se moriturum suspicaretur, suos subditos absoluerit, ne sibi parere tenerentur, non idcirco tamen præfecturam videtur abdicasse.

l. c. lecta.

Potest episcopus, qui vel persecutionem veritus, vel aduersa valetudine, aut inscitia deterritus, vel simoniae vitium

tium (quod clàm se in sui commodum, fuerat cõmissum) per osus, alia uè simili causa adductus Episcopatum deposuerat, seq; ad religionem transtulerat, ad episcopatũ denuò assumi, quòd tamen ei tunc nõ petmitteretur, cum propter suum crimen se ab eo remouisset. *m*

Renunciatio etiam per Procuratorẽ *m c. quod translatio nem.*

ad hoc specialiter constitutum fieri potest, & fera erit Dñi pœnitentia tunc mandatũ reuocare volentis, cũ procurator animi ipsius ignorans mutationẽ Prælato non minùs ignoranti iam beneficiũ reddiderat: nisi vel procurator vel Prælatus dolosè curassent, ne ad se reuocationis nuncium perueniret. *n*

Non tamẽ omnibus permittitur officium vel dignitatem suam arbitrio suo deponere, nam & si episcopus aliquis senectutem causatus successorem sibi dari postulet, non facilè impetrabit, si alioqui ecclesiæ vel necessarius, vel saltem utilis videatur. *o c. i. extra.*

Si quis tamen aperto mortis in discrimine versetur, dum episcopatus sui administrationem strenuè gerere studet, & in ecclesia sua morari conatur, poterit missionem impetrare. *p c. ad sup plicationẽ.*

excufationem, quas Innocen. I II. epistola fua ad Arelatensem episcopū dilucidè complexus est: vt tenuis, & male firma corporis valetudo, conscientia criminis, incitua, si plebi sit inuisus, si ei offendiçulo, seu scandalo sit, si irregularitatem contraxerit, q̄ Prælatus autem, qui summo Pontifici immediate subest, non potest ab alio, quam ab ipso Sum. Pontifice, præfecturæ, quam gerit, vacationem impetrare.^r

q̄ c. nisi cū
pridem.

r cap. fi.

Qui præbendam suam exilem ideo abdicauit, vt alij noceret, quem præsumebat literarū Apostolicam autoritate aliam pinguiorem propediem habiturū, nisi hac tenui dolo suo præueniretur, nihil agit, sed si ipsemet eam maiore in se transferri curauerit, vtraque carebit. hinc enim manifesta apparet fraus, quæ tegi non potest.^s

s c. fi. in vi.

Sciendum est etiam Summum Pontificem renuntiare posse.^t

t c. i. in vi.

De Immunitate Ecclesiarum.

Tit. XIII.

VT clerici diuinis commodius vacare possint, aduertunt canonicæ leges, ne vlla eis onera per laicos imponi possint, sed vt ab omni grauamine &